

Izabela Szubert

"Tadeusz Gajcy", Jolanta Dudek,
"Ruch Literacki" R.XI (1970) :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 13/38, 193

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ SADKOWSKA Bożena: Parandowski a Wilde /o "Królu życia"/. "Przegląd Humanistyczny" R.XIV: 1970 nr 1 s.69-90.

Analiza utworu zamyka się wnioskiem, iż biografia Wilde'a została w nim ujęta w kategoriach konfliktu artysta - społeczeństwo. O takim ujęciu świadczy sposób kreowania postaci głównego bohatera /m.in. podtrzymanie legendy otaczającej życie Wilde'a i przez niego samego tworzonej, postawienie w centrum biografii i specyficzne oświetlenie procesu sądowego, uwypuklenie problematyki życia kosztem problematyki twórczości/ oraz kompozycja utworu łączącego elementy powieści i eseju.

BP/38

H.F.

/II/ DUDEK Jolanta: Tadeusz Gajcy. "Ruch Literacki".R.XI: 1970 z.1 s. 57-68.

Szkic poświęcony twórczości poetyckiej Tadeusza Gajcego. Pierwszy okres /1942-1943/ charakteryzuje romantyczna postawa poetycka, problematyka metafizyczno-moralna związana z utratą niepodległości i koniecznością walki o wolność, kontynuacja romantycznego rozumienia roli poezji w życiu narodu, dziecięca prostota i autentyczny, naiwny folklor wielkowiejskich peryferii. Okres drugi /jesień 1943 - lato 1944/ - to zerwanie z romantycznym patosem, zbliżenie do Norwida, którego wpływ zaciążył także na obrazowaniu wierszy z "Gromu powszedniego".

Artykuł zawiera ponadto krótką charakterystykę postaci poety i jego towarzyszy ze "Sztuki i Narodu".

BP/38

I.Sz.